

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie</i>	
2000/C 106/01	Besluit van de Raad van 27 maart 2000 tot machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties	1
	Verklaring van de Raad betreffende de betrekkingen van Europol met derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties	3
	Verklaring van de Raad over de aan derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties te geven prioriteit	4
2000/C 106/02	Actieplan van de Europese Unie voor een gemeenschappelijke actie ten aanzien van de Russische Federatie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit	5

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

BESLUIT VAN DE RAAD

van 27 maart 2000

tot machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties

(2000/C 106/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op artikel 42, lid 2, artikel 10, lid 4, en artikel 18 van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europolovereenkomst)⁽¹⁾,

Gelet op het besluit van de Raad van 3 november 1998 houdende vaststelling van de regeling betreffende de externe betrekkingen van Europol met de derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties, met name op artikel 2 van die regeling⁽²⁾,

Gelet op het besluit van de Raad van 3 november 1998 houdende vaststelling van de regels betreffende de ontvangst door Europol van informatie van derde partijen, met name op artikel 2 van die regels⁽³⁾,

Gelet op het besluit van de Raad van 12 maart 1999 houdende vaststelling van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties, met name op de artikelen 2 en 3 van die regels⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De doeltreffendheid van de bestrijding van georganiseerde vormen van criminaliteit door Europol kan door passende betrekkingen tussen Europol en derde staten en instanties verder worden verbeterd.
- (2) Uit hoofde van dit besluit wordt de directeur van Europol gemachtigd om onderhandelingen aan te knopen met een eerste groep van derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties die zijn gekozen op basis van operationele behoeften en de noodzaak van een doeltreffende bestrijding van georganiseerde vormen van criminaliteit door Europol.
- (3) Dit besluit belet de Raad niet in een volgend besluit verdere derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties aan de lijst toe te voegen.

(4) In de verklaring van de Raad ad artikel 42 van de Europolovereenkomst staat dat Europol bij voorrang betrekkingen moet aangaan met de bevoegde diensten van de staten waarmee de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten een gestructureerde dialoog tot stand hebben gebracht.

(5) De directeur van Europol mag alleen onderhandelingen over het verstrekken van persoonsgegevens aanknopen als de Raad de zekerheid heeft verkregen dat niets het begin van dergelijke onderhandelingen in de weg staat, rekening houdend met de wetgeving en de bestuursrechtelijke praktijk op het gebied van gegevensbescherming in de derde staat of de niet aan de Europese Unie gerelateerde instantie,

BESLUIT:

Artikel 1

1. De directeur van Europol is onder de bij dit besluit bepaalde voorwaarden gemachtigd onderhandelingen aan te knopen met de in artikel 2 genoemde derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties.

2. Voorzover het de bedoeling is persoonsgegevens uit te wisselen, moeten de overeenkomsten waarover wordt onderhandeld bepalingen bevatten over de ontvangst van de gegevens door Europol, de soort te verstrekken gegevens en het doel waarvoor deze worden verstrekt of gebruikt, en ervoor zorgen dat alle desbetreffende bepalingen van de Europolovereenkomst en de uitvoeringsverordeningen daarvan volledig worden nageleefd.

3. Voorzover het de bedoeling is informatie uit te wisselen waarvoor geheimhouding vereist is, moeten de overeenkomsten bepalingen inzake de bescherming van geheime informatie bevatten, conform artikel 18, lid 6, van de Europolovereenkomst.

4. De overeenkomsten kunnen bepalingen bevatten over de detachering van verbindingsofficieren van derde landen en instanties bij Europol en waar nodig, over de detachering van verbindingsofficieren van Europol.

⁽¹⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 2.

⁽²⁾ PB C 26 van 30.1.1999, blz. 19.

⁽³⁾ PB C 26 van 30.1.1999, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB C 88 van 30.3.1999, blz. 1.

5. Wanneer een overeenkomst wordt overwogen die de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties omvat, kan de directeur van Europol de onderhandelingen evenwel pas beginnen nadat de Raad met eenparigheid van stemmen op grond van een door de raad van bestuur van Europol voorgelegd verslag heeft besloten dat niets de start van dergelijke onderhandelingen in de weg staat. De raad van bestuur vraagt het gemeenschappelijk controleorgaan om advies over die verslagen. Als de Raad een besluit neemt over het begin van de onderhandelingen dient hij rekening te houden met artikel 2, lid 2, en artikel 3, lid 3, van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties.

Artikel 2

1. Afhankelijk van de personele en financiële middelen van Europol worden onderhandelingen aangeknoopt met de hierna volgende derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties:

Derde staten (in alfabetische volgorde):

- Bolivia
- Bulgarije
- Canada
- Columbia
- Cyprus
- Estland
- Hongarije
- IJsland
- Letland
- Litouwen
- Malta
- Marokko
- Noorwegen
- Polen
- Peru
- Roemenië
- Russische Federatie

- Slovenië
- Slowakije
- Tsjechië
- Turkije
- Verenigde Staten
- Zwitserland.

Niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties (in alfabetische volgorde):

- ICPO-Interpol
- UNDCP (Drugsbestrijdingsprogramma van de Verenigde Naties)
- Werelddouaneorganisatie.

2. De raad van bestuur spreekt zich bij het vormen van zijn oordeel, bedoeld in artikel 3, lid 1, uit over de prioriteit van de onderhandelingen, rekening houdend met de verklaring van de Raad ad artikel 42 van de Europolovereenkomst.

Artikel 3

1. Onverminderd artikel 1, lid 5, begint Europol de in dit besluit bedoelde onderhandelingen zodra de raad van bestuur de zekerheid heeft verkregen dat die onderhandelingen voldoende zijn voorbereid. De raad van bestuur kan de directeur van Europol alle verdere instructies voor de onderhandelingen verstrekken die hij noodzakelijk acht.

2. De raad van bestuur wordt voortdurend over de stand van de onderhandelingen geïnformeerd. Om de zes maanden, en voor het eerst vóór 1 januari 2001, wordt er aan de raad van bestuur een voortgangsverslag voorgelegd.

Artikel 4

1. Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad.
2. Het treedt in werking op de dag volgende op die van zijn aanneming.

Gedaan te Brussel, 27 maart 2000.

Voor de Raad
De voorzitter
F. GOMES

Verklaring van de Raad betreffende de betrekkingen van Europol met derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties

De Raad erkent het belang van de spoedige totstandkoming van formele betrekkingen van Europol met derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties.

Overeenkomstig artikel 3, lid 3, juncto artikel 2, lid 2, van het besluit van de Raad van 12 maart 1999 houdende vaststelling van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties dient de Raad rekening te houden met de wetgeving en de bestuursrechtelijke praktijk op het gebied van gegevensbescherming van de betrokken derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties als hij besluit de directeur van Europol te machtigen om formele onderhandelingen met die derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties aan te knopen over overeenkomsten inzake het verstrekken van persoonsgegevens door Europol.

Opdat de Raad naar behoren zou kunnen nagaan of er mogelijke hinderpalen voor het begin van dergelijke onderhandelingen bestaan met betrekking tot de in artikel 2, lid 1, van het besluit van de Raad van 27 maart 2000 genoemde derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties, verzoekt hij Europol verslagen over de wetgeving en de bestuursrechtelijke praktijk op het gebied van gegevensbescherming in die derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties op te stellen en aan de Raad voor te leggen.

De Raad verzoekt de Commissie bij de voorbereiding van die verslagen te helpen en daartoe alle relevante informatie die zij in haar bezit heeft ter beschikking te stellen.

Verklaring van de Raad over de aan derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties te geven prioriteit

De Raad is van oordeel dat de raad van bestuur van Europol bij het nemen van zijn besluit overeenkomstig artikel 3, lid 1, juncto artikel 2, lid 2, van het besluit van de Raad van 27 maart 2000 prioriteit dient te geven aan de kandidaat-lidstaten, de staten waarmee wordt samengewerkt in het kader van Schengen (IJsland en Noorwegen), Zwitserland en Interpol.

ACTIEPLAN VAN DE EUROPESE UNIE VOOR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE ACTIE TEN AANZIEN VAN DE RUSSISCHE FEDERATIE TER BESTRIJDING VAN DE GEORGANISEERDE CRIMINALITEIT

(2000/C 106/02)

De Raad van de Europese Unie,

TER UITVOERING van de gemeenschappelijke strategie van de Europese Unie ten aanzien van Rusland, goedgekeurd door de Europese Raad van Keulen in juni 1999,

REKENING HOUDEND met de door de Russische Federatie aangenomen strategie op middellange termijn voor de ontwikkeling van haar betrekkingen met de Europese Unie over het tijdvak 2000-2010,

REKENING HOUDEND met het actieplan van de Unie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, goedgekeurd door de Europese Raad van Amsterdam in juni 1997, inzonderheid met aanbeveling nr. 4,

REKENING HOUDEND met de drugsstrategie van de Europese Unie (2000-2004) die door de Europese Raad in december 1999 is goedgekeurd,

VOORTS REKENING HOUDEND met het feit dat de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds, op 1 december 1997 in werking is getreden,

GELET OP het speciaal federaal programma ter intensivering van de bestrijding van de criminaliteit 1999-2000, goedgekeurd door de regering van de Russische Federatie op 10 maart 1999, in het bijzonder onder verwijzing naar de aspecten daarvan die met de georganiseerde criminaliteit verband houden,

BENADRUKKEND hoezeer de Europese Unie gehecht is aan de democratie, de mensenrechten en de rechtsstaat en zich ervan bewust is dat de georganiseerde criminaliteit een ernstige bedreiging vormt voor deze waarden omdat zij het staatsbestel, de legale commerciële en financiële wereld en de maatschappij op alle niveaus binnendringt, besmet en corrupteert,

MET INACHTNEMING van de vereisten van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950 en andere internationale instrumenten op het gebied van de mensenrechten,

VASTBESLOTEN de georganiseerde criminaliteit te bestrijden en de internationale samenwerking met de Russische Federatie te verbeteren om dit verschijnsel aan te pakken, zulks met volledige inachtneming van de mensenrechten en de verschillende internationale verdragen met betrekking tot de bescherming van die rechten,

REKENING HOUDEND met het overleg over de georganiseerde criminaliteit tussen de verbindingfunctionarissen van de lidstaten die in Rusland gestationeerd zijn,

NA BESPREKING VAN de resultaten van de studiebijeenkomsten tussen de Europese Unie en Rusland inzake samenwerking op het gebied van migratie en justitiële samenwerking, die in juli 1999 te Lappeenranta hebben plaatsgevonden,

ERKENNEND het werk dat op het gebied van de georganiseerde criminaliteit reeds is verricht door het betrokken subcomité dat is ingesteld krachtens de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Unie en Rusland,

REKENING HOUDEND met de conclusies van de conferentie van de Europese Unie en Rusland over de georganiseerde criminaliteit van 15 en 16 december 1999 te Helsinki,

HERRINNEREND AAN de besprekingen inzake de georganiseerde criminaliteit in het kader van de topontmoeting tussen de Europese Unie en Rusland van 22 oktober 1999 te Helsinki,

ERKENNEND dat inzake de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit belangrijk werk in andere fora wordt verricht, waaronder de Verenigde Naties, de Raad van Europa en de Task Force inzake georganiseerde misdaad in het Baltische gebied,

KENNIS NEMEND van de conclusies van de ministeriële conferentie van de G-8 inzake de bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, van oktober 1999 te Moskou,

NEEMT dit actieplan AAN, voor een gemeenschappelijke actie ten aanzien van de Russische Federatie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit.

A. ALGEMEEN KADER

I. Inleiding en oorsprong van het plan

Om het partnerschap tussen de Europese Unie en de Russische Federatie te versterken, heeft de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst te Keulen in juni 1999 benadrukt dat hij zich committeert aan een duurzame, doeltreffende samenwerking met de Russische Federatie op het gebied van justitie en binnenlandse zaken. De Europese Raad erkende in dat verband dat er met de Russische Federatie een gemeenschappelijk actieplan moet worden opgesteld ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit.

In punt 59 van de conclusies van de Europese Raad, bijeen te Tampere op 15 en 16 oktober 1999, wordt onderstreept dat alle bevoegdheden en instrumenten, met name in de externe betrekkingen, op een geïntegreerde en consequente manier gebruikt moeten worden om in de gehele Unie een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid tot stand te brengen.

Voorts wordt in het Actieplan van de Europese Unie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, goedgekeurd door de Europese Raad van Amsterdam in juni 1997, de behoefte erkend om betrekkingen en een nauwere samenwerking met de Russische Federatie te ontwikkelen. Zulks wordt bevestigd in aanbeveling nr. 4, waarin de Raad en de Commissie worden opgeroepen met concrete voorstellen te komen voor nauwere samenwerking, bijvoorbeeld in samenwerking met Europol. Tevens wordt in de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking (OPS) tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Russische Federatie anderzijds, verwezen naar samenwerking tussen de partijen ter voorkoming van illegale activiteiten, zoals witwassen van geld en drugshandel.

Het belang van een verdergaande en doeltreffendere samenwerking tussen de Europese Unie en de Russische Federatie is tevens onderstreept tijdens talrijke internationale bijeenkomsten van wetshandhavers en andere functionarissen die actief bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit betrokken zijn. Werkzaamheden van andere internationale en regionale instanties, waaronder de G-8, de Raad van Europa en de Task Force inzake georganiseerde misdaad in het Baltische gebied, hebben soortgelijke conclusies opgeleverd.

De Russische Federatie heeft een strategie op middellange termijn goedgekeurd voor de ontwikkeling van haar betrekkingen met de Europese Unie over het tijdvak 2000-2010. Samenwerking op het gebied van wetshandhaving is één van de bestanddelen van deze strategie, waarbij specifiek sprake is van het opzetten van een operationele samenwerking met instanties van de Europese Unie ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, waaronder witwassen van geld en illegale drugshandel.

II. Grondslag van het plan

Onderhavig actieplan is een gedeeltelijke uitvoering van de gemeenschappelijke strategie van de Europese Unie ten aanzien van Rusland, die de Europese Raad van Keulen heeft goedgekeurd. Met de gemeenschappelijke strategie wordt bevestigd dat de Russische Federatie en de Unie een gemeenschappelijk belang hebben bij de intensivering van hun samenwerking in de strijd tegen gemeenschappelijke bedreigingen, zoals de georganiseerde criminaliteit. In dat verband stelde de Unie voor om een intensievere samenwerking tot stand te brengen door de nodige instrumenten en vormen van samenwerking tussen de bevoegde instanties in het leven te roepen en door de uitwisseling van deskundigen te ontwikkelen. Voorts toonde de Unie zich bereid haar deskundigheid terzake aan te bieden, in het bijzonder voor de ontwikkeling van wetgeving en competente instellingen. In de gemeenschappelijke strategie is tevens bepaald dat met de Russische Federatie een plan moet worden opgesteld dat gericht is op een gemeenschappelijke actie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, met onder meer acties tegen corruptie, het witwassen van geld, drugshandel, mensen-smokkel en illegale immigratie. Tegelijk is een niet-limitatieve lijst verstrekt van specifieke gebieden die het plan moet bestrijken.

III. Algemene beginselen

Conform de gemeenschappelijke strategie, is dit actieplan erop gericht nauwe samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten en de Russische Federatie te bevorderen bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit. Dit is een proces waarbij de aandacht moet uitgaan naar activiteiten die terzake van betekenis zijn, met name samenwerking op het gebied van justitie en wetshandhaving, zulks om ervoor te zorgen dat de georganiseerde criminaliteit op een zo breed mogelijk terrein kan worden aangepakt. Tegelijk dient bijzondere aandacht uit te gaan naar de belangrijke plaats die preventie bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit kan innemen, namelijk door het beperken van de omstandigheden waarin dit verschijnsel zich kan manifesteren.

Voorts dient rekening te worden gehouden met werkzaamheden die reeds door de lidstaten afzonderlijk of in andere internationale fora werden verricht en met de mogelijke behoefte aan coördinatie in dat verband. Zoals in de gemeenschappelijke strategie is bepaald, dienen bestaande acties, programma's, instrumenten en beleidsmaatregelen te worden geëvalueerd, teneinde ervoor te zorgen dat ze stroken met de strategie en om de nodige aanpassingen aan te brengen.

Steeds vaker worden legale bedrijfs- en handelsactiviteiten tussen de lidstaten en de Russische Federatie door de georganiseerde criminaliteit aangetast. De georganiseerde criminaliteit gebruikt met name het reguliere bedrijfsleven om haar activiteiten aan het oog te onttrekken, bijvoorbeeld via wettelijk geregistreerde ondernemingen. Dubbele facturering is een van de instrumenten waarmee de georganiseerde criminaliteit de Russische Federatie forse schade berokkent en tegelijk voor zichzelf de omstandigheden schept om in het bedrijfsleven van de Unie en de Russische Federatie te infiltreren. Georganiseerde misdaadbendes in de lidstaten van de Unie en in de Russische Federatie werken in belangrijke mate samen op alle terreinen van de misdaad, in het bijzonder op het gebied van mensenhandel, drugs, wapens en gestolen goederen, witwassen van geld, corruptie, hightechcriminaliteit, financiële criminaliteit en illegale immigratie. Onderhavig actieplan is in het bijzonder op deze vormen van criminaliteit van toepassing.

B. SAMENWERKINGSGBIEDEN

I. Justitiële samenwerking

i) *Instrumenten voor justitiële samenwerking*

Verbetering van de internationale justitiële samenwerking is een prioriteit voor het onderhavige plan en een voorwaarde voor het welslagen ervan. Er moet worden gestreefd naar een passend wettelijk kader voor deze samenwerking. Daartoe moet het volgende gebeuren:

- a) er moeten passende wettelijke en andere maatregelen getroffen worden voor de uitwerking van regelingen in het kader waarvan justitiële medewerking kan worden verleend aan en ontvangen van andere landen; en
- b) de internationale instrumenten waarbij de landen partij zijn en die bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit van bijzonder belang zijn, moeten bekrachtigd en onverkort uitgevoerd worden. Deze instrumenten zijn onder meer:
- Europees Uitleveringsverdrag van 1957⁽¹⁾ en de bijbehorende protocollen van 1975 en 1978
 - Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 1959 en het bijbehorend protocol van 1978
 - Verdrag inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, Straatsburg 1990
 - Overeenkomst inzake sluikhandel over zee, ter implementatie van artikel 17 van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, Straatsburg 1995
 - VN-verdrag tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, 1988
 - Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, 1977 (op 7 mei 1999 ondertekend door de Russische Federatie)
 - Verdrag van de Raad van Europa inzake strafrechtelijke samenwerking ter bestrijding van corruptie, 1999 (op 27 januari 1999 ondertekend door de Russische Federatie)
 - Verdrag van de Raad van Europa inzake civielrechtelijke samenwerking ter bestrijding van corruptie, 1999
 - Verdrag van de Raad van Europa tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, 1981.

Voor de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit kunnen ook een aantal andere verdragen en overeenkomsten van belang zijn, met name het Verdrag ter bestrijding van de valsemunterij, Genève, 1929 en de Overeenkomst van de Raad van Europa inzake de bescherming van het milieu door het strafrecht, Straatsburg, 1998.

De Russische Federatie moet worden aangemoedigd om tot elk van de genoemde instrumenten toe te treden, waarbij bijzondere prioriteit moet worden verleend aan de verdragen inzake uitlevering, wederzijdse rechtshulp in strafzaken, witwassen van geld en corruptie. De autoriteiten van de Russische Federatie moeten ook worden bijgestaan, zodat zij met andere landen kunnen samenwerken conform internationaal aanvaarde normen, zoals de 40 aanbevelingen van de Financiële Actiegroep witwassen van geld;

- c) de internationale instrumenten ter bescherming van de rechten van de mens moeten bekrachtigd en onverkort uitgevoerd worden.

ii) *Kader voor justitiële samenwerking*

Om de doeltreffendheid van de justitiële samenwerking in de Russische Federatie bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit te verbeteren, zal de Europese Unie er samen met de Federatie naar streven dat:

- a) de justitiële autoriteiten van de Russische Federatie bijzondere aandacht kunnen besteden aan prioritaire kwesties. Deze zouden door de Russische Federatie en de Europese Unie tezamen kunnen worden vastgesteld, bijvoorbeeld op basis van het jaarverslag over de situatie van de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie, en zouden regelmatig opnieuw moeten worden bezien. Voorbeelden van mogelijke prioriteitsgebieden zijn: witwassen van geld, mensensmokkel met het oog op seksuele uitbuiting of voor andere doeleinden, drugs, wapens en explosieven, gestolen goederen (waaronder voertuigen en kunstwerken), corruptie, valsemunterij, illegale immigratie, hightechcriminaliteit (onder meer computercriminaliteit) en ernstige milieucriminaliteit,

⁽¹⁾ De Europese Unie is verheugd over het feit dat de Russische Federatie de verdragen inzake uitlevering en wederzijdse rechtshulp en de bijbehorende protocollen op 25 oktober 1999 bekrachtigd heeft.

- b) in de Russische Federatie centrale contactpunten voor de justitiële samenwerking worden aangewezen en opgezet;
- c) de autoriteiten van de Russische Federatie die met justitiële samenwerking belast zijn, banden aanknopen met hun ambtgenoten in de lidstaten en, in voorkomend geval, met het Europees justitieel netwerk.

De Europese Unie zal in dit verband de Russische Federatie bijstaan in:

- d) de ontwikkeling van procedures die sporen met de beste praktijken in de internationale justitiële samenwerking;
- e) de organisatie van geregelde vergaderingen en studiebijeenkomsten om de aanvaarding van goede praktijken in de justitiële samenwerking te bevorderen;
- f) de opleiding van met justitiële samenwerking belaste functionarissen, bijvoorbeeld door uitwisseling van personeel;
- g) de samenwerking met de lidstaten bij de opstelling van een handboek inzake justitiële samenwerking tussen de lidstaten en de Russische Federatie en van een goedepraktijkverklaring in dat kader;
- h) het leveren van gezamenlijke inspanningen met offshorecentra van derde landen om doeltreffende en doorzichtige samenwerking te garanderen bij wederzijdse rechtshulp op basis van de desbetreffende aanbevelingen van de Financiële Actiegroep witwassen van geld.

II. Samenwerking op het gebied van wetshandhaving

i) Samenwerkingskader

Teneinde de opleiding van wetshandhavingsambtenaren verder uit te bouwen en de wetshandhaving in het algemeen te versterken, zal de Europese Unie maatregelen treffen om met de autoriteiten van de Russische Federatie de uitwerking te bevorderen van regelingen op grond waarvan:

- a) de met wetshandhaving belaste autoriteiten van de Russische Federatie bijzondere aandacht kunnen besteden aan prioritaire kwesties. Deze zouden door de Russische Federatie en de Europese Unie tezamen kunnen worden vastgesteld, bijvoorbeeld op basis van het in samenwerking met Europol opgesteld jaarverslag over de situatie van de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie. Deze kwesties zouden op gezette tijden opnieuw moeten worden gezien. Voorbeelden van mogelijke prioriteitsgebieden zijn: witwassen van geld, mensensmokkel met het oog op seksuele uitbuiting of voor andere doeleinden, drugs, wapens en explosieven, gestolen goederen (waaronder voertuigen en kunstwerken), corruptie, valsemunterij, illegale immigratie, hightechcriminaliteit (onder meer computercriminaliteit) en ernstige milieucriminaliteit;
- b) technische, operationele en strategische informatie en inlichtingen tussen wetshandhavingsdiensten van de lidstaten van de Europese Unie en de Russische Federatie kunnen worden uitgewisseld, over een zo ruim mogelijk scala aspecten van de georganiseerde criminaliteit, rekening houdend met de noodzaak wettelijke en andere maatregelen vast te stellen om de vertrouwelijkheid en de bescherming van gegevens in verband met operationele en strategische informatie die aan de wetshandhavingsautoriteiten van de Russische Federatie wordt verstrekt op passende wijze te waarborgen;
- c) in de Russische Federatie centrale contactpunten worden vastgesteld voor informatie-uitwisseling met wetshandhavingsautoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie;

- d) passende gemeenschappelijke beginselen kunnen worden uitgewerkt, die de autoriteiten van de Russische Federatie en van de Europese Unie in staat zouden stellen om bij ernstige gevallen van georganiseerde criminaliteit bijzondere opsporingstechnieken, zoals gecontroleerde aflevering, te gebruiken;
 - e) wetshandhavingspersoneel van de Russische Federatie kan worden opgeleid om een goede praktijk op het gebied van de internationale samenwerking te ontwikkelen;
 - f) wetshandavingsdeskundigen uit de lidstaten van de Europese Unie en uit de Russische Federatie die zich met de georganiseerde criminaliteit bezighouden, gezamenlijk kunnen vergaderen, om bijvoorbeeld de informatie-uitwisseling over trends in de georganiseerde criminaliteit en andere relevante vraagstukken te intensiveren of om, waar passend, onderzoek naar de activiteiten van criminele groeperingen dat van gemeenschappelijk belang is te bespreken;
 - g) er met de lidstaten van de Europese Unie voor deskundigen inzake de samenwerking op het gebied van wetshandhaving uitwisselingsprogramma's zullen worden opgezet;
 - h) grenscontroles kunnen worden versterkt teneinde de illegale drugshandel zo doeltreffend mogelijk te bestrijden;
 - i) aan financiële instellingen passende regels en richtsnoeren worden verschaft om verdachte transacties aan de bevoegde aangewezen financiële rekerchedienst te melden, zodat deze instellingen ten volle kunnen meewerken aan het onderzoek van wetshandhavingsautoriteiten naar vermoedelijke witwaspraktijken;
 - j) in voorkomende gevallen, informatie over verdachte transacties kan worden uitgewisseld tussen de financiële rekerche van de respectieve lidstaten van de Europese Unie en de overeenkomstige bevoegde autoriteit van de Russische Federatie, rekening houdend met de noodzaak wettelijke en andere maatregelen vast te stellen om de vertrouwelijkheid en de bescherming van gegevens met betrekking tot de informatie die aan de wetshandhavingsautoriteiten van de Russische Federatie wordt verstrekt, op passende wijze te waarborgen;
 - k) speciale aandacht kan worden besteed aan de integriteit van gegevens die wetshandhavingsautoriteiten bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit kunnen helpen (bijvoorbeeld voertuigenregisters);
 - l) het nodige wordt gedaan om personen aan te moedigen criminele organisaties te verlaten en personen die met justitie samenwerken de nodige bescherming te garanderen;
 - m) voorlichtingscampagnes en internationale programma's kunnen worden opgezet om de preventie en terugdringing van de georganiseerde criminaliteit te bevorderen, in overeenstemming met de Europese strategie ter voorkoming van de georganiseerde criminaliteit, die in samenwerking met de Europese Commissie en Europol wordt uitgewerkt;
 - n) academische studies over problemen van wederzijds belang worden aangemoedigd;
 - o) vergelijkbare analysemethoden worden ontwikkeld.
- ii) *Verbindingsfunctionarissen*

Om de samenwerking tussen de in de Russische Federatie gestationeerde verbindingsfunctionarissen van de lidstaten van de Europese Unie verder gestalte te geven, ziet de Unie erop toe dat deze functionarissen regelmatig vergaderen, en dat ook Europol en de Europese Commissie in deze vergaderingen aanwezig zijn. In voorkomend geval dienen in de lidstaten gestationeerde verbindingsfunctionarissen van de bevoegde autoriteiten van de Russische Federatie voor deze vergaderingen te worden uitgenodigd. Naast de uitwisseling van relevante informatie moeten de verbindingsfunctionarissen de mogelijkheid hebben om de implementatie van het actieplan te bespreken en voorstellen te doen om dat proces te bevorderen. Ook moet welwillend worden gereageerd op het stationeren van verbindingsfunctionarissen van de Russische Federatie in de lidstaten.

Om de informatie-uitwisseling te stimuleren moeten los daarvan vergaderingen van de in de Russische Federatie gestationeerde verbindingsfunctionarissen van de lidstaten van de Europese Unie en van andere landen worden belegd. In voorkomend geval moeten de autoriteiten van de Russische Federatie worden uitgenodigd daaraan deel te nemen.

iii) *Europol*

Zoals bepaald in de gemeenschappelijke strategie van de Unie ten aanzien van Rusland, zal de samenwerking tussen Europol en de bevoegde instanties van de Russische Federatie ontwikkeld worden overeenkomstig de Europolovereenkomst en de desbetreffende Raadsbesluiten en volgens de overeengekomen prioriteiten.

III. Samenwerking in andere fora

De Europese Unie en haar lidstaten dienen er tezamen met de autoriteiten van de Russische Federatie zoveel mogelijk voor te ijveren dat er in andere internationale fora op het gebied van georganiseerde criminaliteit op passende wijze wordt samengewerkt. Dat zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren bij de onderhandelingen over de ontwerp-overeenkomst van de Verenigde Naties inzake grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit en de protocollen daarvan, almede in de Task Force inzake georganiseerde misdaad in het Baltische gebied en de Boedapestgroep. Ook bij de technische hulpprogramma's van andere instellingen, zoals de Raad van Europa en de Verenigde Naties, zou deze mogelijkheid moeten bestaan.

C. COÖRDINATIE VAN DE ACTIVITEITEN IN HET KADER VAN HET ACTIEPLAN

Om het welslagen van dit actieplan te garanderen en het zo doeltreffend mogelijk te laten functioneren, moet worden gestreefd naar een adequate samenwerking tussen de betrokken partijen, waaronder de lidstaten van de Europese Unie, de Raad, de Commissie en de autoriteiten van de Russische Federatie. Tevens is het van essentieel belang dat overeenkomstig de gemeenschappelijke strategie en zo ruim mogelijke coördinatie tot stand wordt gebracht met betrekking tot het optreden, de programma's, de instrumenten en de beleidslijnen van de Gemeenschap en de respectieve lidstaten die van invloed zijn op het actieplan, en, zo nodig, een en ander aan te passen. In het bijzonder zullen de volgende maatregelen worden getroffen:

i) *Relatie communautaire programma's — bilaterale initiatieven van lidstaten*

Bij de planning van (door de Gemeenschap en de lidstaten gefinancierde) programma's van de Europese Unie moet, mede om coherentie te waarborgen en dubbel werk te voorkomen, de coördinatie tussen de lidstaten en de Commissie versterkt worden. Daarnaast moeten de lidstaten zich inspannen om hun optreden ten aanzien van Rusland te coördineren. Om te beginnen zal er een indicatieve lijst worden opgesteld van alle relevante programma's, instrumenten en middelen van de Europese Unie en de lidstaten.

ii) *Activiteiten van de Europese Unie en van de Russische Federatie*

Er zullen maatregelen worden getroffen om de lijst van de samenwerking tussen de Gemeenschap, respectievelijk de lidstaten, en de Russische Federatie in het kader van de georganiseerde criminaliteit en van de rechtsinstrumenten terzake, up-to-date te houden. Tevens zal de lidstaten de mogelijkheid worden geboden met de autoriteiten van de Russische Federatie de ervaring uit te wisselen die met de implementatie van maatregelen van de Europese Unie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit is opgedaan. De autoriteiten van de Russische Federatie van hun kant, dienen te worden aangemoedigd om nadere gegevens te verstrekken over relevante ontwikkelingen, waarbij in het bijzonder zij verwezen naar de uitvoering van de bepalingen inzake internationale samenwerking van het speciaal federaal programma ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, dat op 10 maart 1999 bij decreet door de regering van de Russische Federatie is goedgekeurd, alsmede naar andere relevante wetgeving van de Russische Federatie. Tegelijk zal informatie-uitwisseling over activiteiten in andere (niet-communautaire) fora worden aangemoedigd.

iii) *OPS-subcomité*

Het subcomité dat in het kader van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Unie en Rusland met de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit belast is, dient in zijn activiteiten ook de uitwisseling van informatie op te nemen over lopende projecten van andere internationale organisaties en fora dan de Europese Unie, bijvoorbeeld de Verenigde Naties, de Raad van Europa en de Task Force inzake georganiseerde misdaad in het Baltische gebied. Het subcomité zou ook een nuttige rol kunnen spelen bij de beoordeling van:

- a) de uitvoering van projecten die door de Europese Unie gefinancierd worden; en
- b) bepaalde aspecten van de toekomstige gecoördineerde technische bijstand.

iv) *Technische programma's*

In alle toekomstige technische bijstandprogramma's op het gebied van de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit of aanverwante gebieden, waarbij de Europese Unie, haar lidstaten en de Russische Federatie betrokken zijn, alsmede bij aangelegenheden die onder het Tacis-programma vallen, dient met de doelstellingen en de bepalingen van dit actieplan terdege rekening te worden gehouden. Het streven is om, mede via bijstandsprogramma's van de Gemeenschap en de lidstaten, wederzijdse praktische ondersteuning te bieden om het actieplan uit te voeren. Alle toekomstige technische bijstandsprogramma's inzake de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit dienen met het actieplan in overeenstemming te zijn.

D. UITVOERING VAN HET ACTIEPLAN

De Unie zal de betrokken autoriteiten van de Russische Federatie vragen om volledig en actief aan de uitvoering van dit actieplan mee te werken. Voorzover dit mogelijk en passend is, zullen stappen worden ondernomen om de Russische autoriteiten te betrekken bij de in de Europese Unie aangenomen relevante initiatieven en programma's. Tegelijk zal de landen die kandidaat zijn voor toetreding tot de Europese Unie worden verzocht zich bij het actieplan aan te sluiten.

Ook zal de Unie, met het oog op de uitvoering van dit actieplan, met de Russische Federatie met spoed de opstelling bespreken van een overeenkomst op grond van artikel 38 van het EU-Verdrag. Voorts dienen de lidstaten van de Europese Unie na te gaan of met de Russische Federatie passende multilaterale en bilaterale overeenkomsten kunnen worden gesloten waarmee in het kader van het actieplan de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit kan worden bevorderd.

E. TOEZICHT- EN EVALUATIEMECHANISMEN

Er zullen regelmatig bijeenkomsten op hoog niveau worden gehouden tussen de Europese Unie, met name de Commissie, en de Russische Federatie om de uitvoering van het actieplan te evalueren. Deze bijeenkomsten moeten ook de gelegenheid bieden nieuwe initiatieven te ontwikkelen. De operationele aspecten van het actieplan dienen periodiek te worden gezien in het daartoe geëigende subcomité van de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Unie en Rusland.

Uiterlijk eind 2001 zal de Europese Raad de werking van dit actieplan evalueren en kan hij tot verdere evaluatie terzake besluiten.
